

gør man af to grunde: dels fordi man synes, det foreløbige udkast fra embedsmændene på nogle punkter går i den gale retning med hensyn til ansvaret, dels angående aktiveringsomfanget. Kigger man på andre høringssvar, er det gennemgående tema også fra mange handicaporganisationer, at man beder om et mere gennembragende oplæg, og man bruger direkte ordet socialreformkommission, skal jeg bare sige til hr. Jørn Pedersen. Man kan ikke tage organisationernes høringssvar til indtægt for andet end en støtte til SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Til hr. Villy Søvnald vil jeg gerne sige, at jeg anser det ikke for nogen skam at blive klogere, og det mener jeg også burde gælde SF.

Jeg vil give hr. Villy Søvnald det gode råd måske at kontakte nogle af de organisationer og grupper, der er nævnt direkte i forslaget og spørge, om de har samme holdning nu, efter at de har afleveret høringssvar og har været til møder. Det kunne jo være interessant og måske ikke utænkeligt, at nogle organisationer efter at have drøftet tingene nærmere igennem og haft mulighed for at præcisere deres holdninger og deres ønsker måske synes, at den måde, det foregår på, alligevel er meget fornuftig.

Det er rigtigt, hvad hr. Villy Søvnald siger, for jeg har også læst høringssvarene og klart iagttaget det, SF også har iagttaget, nemlig at mange måske er lidt kede af, at de ikke har været med på et tidligere tidspunkt. Men det er jo netop, som jeg forsøgte at understrege i mit første indlæg, en del af processen, at de kommer med i anden omgang. Til gengæld er det min faste overbevisning, at mange af dem, der har været med til møder og har fået lov til at udbygge deres høringssvar og komme med kommentarer, faktisk er noget mere tilfredse i dag, end de var tidligere.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Siden bilstandslovens vedtagelse i 1976 har loven været ændret mere end 100 gange i takt med tidernes skift, de samfundsmæssige krav og de politiske muligheder, og det tror jeg ikke nogen lov kan holde til, uden at den kommer til at fremstå som uoverskuelig, inkonsekvent og ugenomtænkt. Alene af den grund er der brug for en gennemgribende revision af bilstandsloven.

Men det er der også af andre grunde: Vi skal have nedbragt antallet af personer på passiv forsørgelse, både af økonomiske og menneskelige grunde; vi skal have skabt en mere offensiv socialpolitik, hvor målet er selvhjulpne mennesker frem for klientgørelse, og vi skal have lavet nogle klare ansvars- og kompetenceregler, både i snitfladen mellem forskellige offentlige myndigheder og i snitfladen mellem borgeren og hans familie på den ene side og det offentlige på den anden side – for nu blot at nævne tre af de målsætninger, Venstre vil møde op med, når socialministeren fremkommer med regeringens bud på en revision af bilstandsloven. Det er jo ikke sket endnu, som den socialdemokratiske ordfører også var inde på.

Og jo hurtigere vi kommer i gang med det arbejde, desto bedre. Danmark har ikke brug for en reformpause, men derimod et handledygtigt parlament og en handlekraftig regering, der har mod til at skabe grundlag for en fornyelse af velfærdssamfundet. En revision af bilstandsloven er her et væsentligt bidrag.

Man kan betvivle – og det kan man gøre med rette – om den siddende regering i al almindelighed har det fornødne mod; men det er i sig selv ingen gyldig årsag til yderligere at udskyde arbejdet med en ny bilstandslov. Det synspunkt forstærkes af, at det udkast, der har været til høring, set med Venstres øjne er et absolut brugbart udgangspunkt for et lovgivningsarbejde i Folketinget.

Sådan som vi i Venstre oplever det, har socialministeren politisk forpligtet sig til at fremsætte et nyt lovkast i dette folketingsår. Det er vi tilfredse med, og det ønsker vi at holde ministeren fast på. Vi kan derfor ikke støtte SF's tanker om en yderligere udskydelse af det tidspunkt, hvor vi her i Folketinget går i gang med en helt nødvendig revision af sociallovgivningen.

Karen Højte Jensen (KF):

Som det netop er nævnt, er den bilstandslov, vi har nu, fra 1976, og der er lappet og lappet og lappet på den, så det går ikke at gå videre ad den vej. Vi mener, at behovet for ændringer på socialområdet er så påtrængende, at det ville være uanstændigt at skyde processen længere ud i fremtiden.

Det arbejde, der allerede foreligger fra ministerens hånd, er brugbart som grundlag for lovgivningen, og Det Konservative Folkeparti er klar til at gå aktivt og konstruktivt ind i arbejdet